

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر زوج درمانی مبتنی بر خود نظم جویی بر کاهش تعارضات زناشویی و افزایش رابطه زوجین شهر دزفول

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نسا عیسوند محمودی - کارشناسی روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور، اندیمشک، ایران.

نگین تقدس - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تحقیقات، نجف آباد اصفهان، ایران.

مریم رکابی - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد واحد تحقیقات، بروجرد، ایران.

فریبا بادبارونی - کارشناسی روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور، اندیمشک، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر زوج درمانی مبتنی بر خود نظم جویی بر کاهش تعارضات زناشویی و افزایش رابطه زوجین شهر دزفول انجام شد. بدین منظور از بین جامعه آماری، یعنی زوجینی که در سال ۹۸ و ۹۹ به مراکز مشاوره شهر دزفول مراجعه کرده بودند تعداد ۱۶ زوج از طریق در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش تقسیم بندی شدند. پرسشنامه تعارضات زناشویی (MCQ) به عنوان پیش آزمون از هر دو گروه گرفته شد. سپس مداخله طی ۶ جلسه ۹۰ دقیقه ای فقط به گروه آزمایش ارائه شد و دوباره همان پرسشنامه فوق به عنوان پس آزمون از هر دو گروه گرفته شد. داده ها توسط نرم افزار SPSS و آزمون U من ویتنی تجزیه و تحلیل شد. نتایج حاکی از آن بود که زوج درمانی مبتنی بر خود نظم بخشی باعث کاهش معنادار میانگین گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل شده است و باعث کاهش تعارضات شده است (($P=0.03$. همچنین موجب کاهش نمرات میانگین گروه آزمایش در متغیر افزایش رابطه زوجین شد ($P=0.02$. پس می توان از زوج درمانی مبتنی بر خود نظم جویی برای کاهش تعارضات و افزایش رابطه استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی، خود نظم جویی، تعارضات زناشویی، افزایش رابطه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1123015>

